

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

DECIZIA nr. **21** din **22.01.2008** privind solutionarea
contestatiei formulata de **DG**, cu sediul in, sector x,
Bucuresti, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. xxxx/21.12.2007

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata cu adresa nr. xxxx/20.12.2007, inregistrata sub nr. xxxx/21.12.2007, de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia DG nr. xxxx/xx.xx.2007.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organele fiscale teritoriale sub nr. xxxx/13.12.2007 il constituie decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxxx/xx.xx.2007, transmise prin posta cu confirmare de primire in data de 15.11.2007.

Petenta contesta suma de **S** lei reprezentand majorari si penalitati de intarziere aferente accizelor.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de DG.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxxx/xx.xx.2007 organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit in sarcina DG, pe baza evidentei pe platitor, majorari si penalitati de intarziere aferente obligatiilor fiscale neachitate in termen in suma totala de **S** lei.

II. Prin contestatia formulata DG contesta decizia nr. xxxx/xx.xx.2007, aratand ca prin adresa inregistrata sub nr. xxxx/18.05.2007 si depunerea de declaratii rectificative pentru perioada iunie 2001 - decembrie 2001 a dorit scoaterea sa din evidenta ca platitor de accize situatiei sale fiscale, din proprie initiativa si nu ca urmare a vreunei somatii din partea Administratiei Finantelor Publice sector x.

Petenta sustine ca accizele aferente lunii noiembrie 2001 au fost declarate initial prin declaratia nr. xxxx/21.12.2001 pentru suma de T1 lei si au fost corectate conform declaratiei rectificative depuse sub nr. xxxx/18.05.2007 la valoarea reala de T2 lei, achitata integral cu OP nr. xxx/20.12.2001, cu precizarea ca nr. de inregistrare -A06 si data - 25.12.2001 nu corespund vreunei declaratii depuse la organul fiscal.

Contestatoarea sustine ca termenul de prescriptie pentru obligatiile fiscale aferente anului 2001 era prescris incepand cu data de 01.01.2007 si invoca prevederile art. 91 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile petentei, reglementările legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca pentru majorarile si penalitatile de intarziere stabilite de organele fiscale a intervenit efectul prescriptiei extinctive, in conditiile in care, in cursul perioadei de prescriptie initiale, petenta a efectuat din proprie initiativa plati parțiale in contul obligatiei bugetare restante, ceea ce reprezinta cauze de intrerupere a cursului prescriptiei initiale prin recunoasterea voluntara a impozitului datorat, dupa fiecare intrerupere incepand sa curga un nou termen de prescriptie.

In fapt, DG a depus declaratii privind obligatiile de plata la bugetul de stat (cod formular 100) pentru perioada decembrie 2000 - decembrie 2001. Prima declaratie a fost depusa sub nr. xxx/25.01.2001, iar ultima declaratie a fost depusa sub nr. xxxx/25.01.2002.

Obligatiile declarate au constat in accize provenind din, respectiv accize pentru alcool etilic si au fost achitate cu ordine de plata incepand cu data de 25.01.2001. Accizele restante au fost achitate cu OP nr. xxx/04.03.2002 (T3 lei), cu OP nr. xxx/03.07.2002 (T4 lei), cu OP din 30.11.2005 (T5 lei) si cu OP din 07.02.2007 (T6 lei).

Totodata, petenta a depus declaratii rectificative (cod formular 710) in data de 18.05.2007 si 22.05.2007 prin care a diminuat obligatiile declarate initial.

Initial, prin deciziile nr. xxxx/23.05.2007 si nr. xxx/23.05.2007, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit in sarcina DG majorari si penalitati de intarziere aferente accizelor achitate cu intarziere in suma totala de S^T lei.

Aceste decizii au fost contestate de catre petenta si desfiintate prin decizia Directiei Generale a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti nr. xxx/xx.xx.2007, organul de solutionare a contestatiei dispunand reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilei, tinand cont de prevederile legale referitoare la stabilirea, intreruperea sau suspendarea termenelor de prescriptie in materie fiscala si de modalitatea de stingere a obligatiilor fiscale in situatia in care se fac plati parțiale in contul obligatiilor restante si la stabilirea de accesorii numai pentru debitele principale care nu au fost prescrise prin emiterea unor decizii in care sa fie detaliata calcularea accesoriilor pentru fiecare debit in parte.

In consecinta, prin decizia nr. xxxx/xx.xx.2007 referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit majorari de intarziere in suma de **S1 lei** si penalitati de intarziere in suma de **S2 lei**, aferente accizelor declarate prin declaratia nr. A06/25.12.2001, respectiv:

- pentru suma de T7 lei, majorari in suma de S11 lei si penalitati in suma de S21 lei, calculate pentru perioada 26.12.2001-03.07.2002;
- pentru suma de T5 lei, majorari in suma de S12 lei si penalitati in suma de S22 lei, calculate pentru perioada 26.12.2001-30.11.2005;
- pentru suma de T6 lei, majorari in suma de S13 lei, calculate pentru perioada 26.12.2001-07.02.2007 si penalitati in suma de S23 lei, calculate pentru perioada 26.12.2001-31.12.2005.

Din documentele existente la dosarul cauzei si din referatul organelor fiscale rezulta urmatoarele:

- obligatiile fiscale reprezentand accize aferente perioadei decembrie 2000 - decembrie 2001 au fost achitate in quantum mai mic decat cele declarate prin declaratiile privind obligatiile

de plata la bugetul de stat, aspect recunoscut de contestatoare prin adresa inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector x sub nr. xxx/18.05.2007;

- in aceeasi adresa contestatoarea recunoaste ca obligatiile restante au fost stinse prin plati parțiale efectuate cu OP nr. xxx/04.03.2002 (T3 lei), cu OP nr. xxx/03.07.2002 (T4 lei), cu OP nr. xxx/30.11.2005 (T5 lei) si cu OP nr. xxx/07.02.2007 (T6 lei);

- obligatiile declarate initial au fost diminuate prin declaratii rectificative depuse in data de 18.05.2007, respectiv 22.05.2007;

- din fisa de evidenta pe platitor rezulta ca suma de T2 lei, achitata cu OP nr. xxx/20.12.2001 a stins, in conformitate cu legislatia in vigoare la acea data, obligatia restanta aferenta lunii octombrie 2001 (cu suma de T21 lei) si partial din obligatia aferenta lunii noiembrie 2001 (cu suma de T22 lei);

- obligatia restanta aferenta lunii noiembrie 2001 in suma de T lei a fost stinsa prin platile voluntare efectuate ulterior datei de 26.12.2001, respectiv prin OP nr. xxx/03.07.2002 - partial (cu suma de T7 lei), prin OP nr. xxx/30.11.2005 (cu suma de T5 lei) si prin OP nr. xxx/07.02.2007 (cu suma de T6 lei);

- declaratia aferenta lunii noiembrie 2001, prin care petenta a declarat initial accize datorate in cuantum de T1 lei, a fost inregistrata in evidentele fiscale sub nr. A06/25.12.2001, datorita unei erori de prelucrare la culegerea manuala a datelor din formularul depus cu nr. A07/21.12.2001.

In drept, potrivit art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, asa cum a fost modificata prin O.U.G. nr. 113/1999:

"Orice obligatie bugetara neachitata la scadenta genereaza plata unor majorari de intarziere calculate pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua urmatoare scadentei obligatiei bugetare, pana la data realizarii sumei datorate, inclusiv, potrivit prevederilor art. 2".

La art. 13¹ din Ordonanta nr. 26/2001 pentru modificarea O. G. nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare se prevede:

"Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri bugetare, cu exceptia majorarilor de întârziere, a penalitatilor si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de întârziere, începând cu data de întâi a lunii urmatoare celei în care acestea aveau termene de plata. Penalitatea de întârziere nu înlatura obligatia de plata a majorarilor de întârziere si/sau a penalitatilor."

Totodata, potrivit art. 12 - art. 14 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata:

"Art. 12. - Pentru neachitarea la termenul scadent a obligatiilor bugetare debitorii datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere (...).

Art. 13 - (1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv (...).

Art. 14. - (1) Plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare, cu exceptia dobanzilor, penalitatilor de orice fel si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termen de plata. Penalitatea de intarziere nu înlatura obligatia de plata a dobanzilor si/sau a penalitatilor (...)"

Incepand cu data de 01.01.2004 a intrat in vigoare O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, care, la art. 108 alin. (1) (devenit ulterior, in formele republicate ale ordonantei, art. 114 alin. (1), respectiv art. 115 alin. (1)), prevede ca **"pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere"**. Ulterior, potrivit art. 119 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in anul 2007 **"pentru neachitarea la**

termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere”.

Referitor la prescrierea dreptului organelor fiscale de a stabili si determina obligatii de plata accesorii, potrivit art. 92 alin. (1) si art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 92. - (1) Termenele prevazute la art. 91 se intrerup si se suspenda in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune potrivit dreptului comun.

Art. 231. - Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga”.

In ceea ce priveste dreptul comun in materia prescriptiei, conform art. 16 lit. a) din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, **termenele de prescriptie se intrerup “prin recunoasterea dreptului a carui actiune se prescrie, facuta de cel in folosul caruia curge prescriptia”**, iar potrivit art. 17 alin. (2) **“dupa intrerupere incepe sa curga o noua prescriptie”**.

Totodata, art. 21 si art. 22 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pana la data de 31 decembrie 2003:

“Art. 21. - Dreptul organelor de control fiscal sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale de a stabili diferente de impozite si majorari de intarziere pentru neplata in termen a acestora, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabila, se prescrie dupa cum urmeaza:

a) in termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva;

b) in termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plata a impozitului, in cazul in care legea nu prevede obligatia depunerii declaratiei;

c) in termen de 5 ani de la data comunicarii, catre contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale in conditiile prevazute de lege.

Art. 22. - Termenele de prescriptie prevazute la art. 21 se intrerup:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) la data depunerii de catre contribuabil a declaratiei fiscale dupa expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuării de catre contribuabil a unui act voluntar de recunoastere a impozitului datorat, inclusiv plata integrala sau partiala a acestuia;

d) la data comunicarii catre contribuabil, a unor diferente de impozit stabilite de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, ca urmare a actiunilor de control .“

Din reglementarile legale sus-citate si avand in vedere principiul de drept potrivit caruia accesoriul urmeaza regimul juridic al principalului, pentru obligatiile fiscale accesorii sunt aplicabile prevederile legale in materia prescriptiei extinctive in vigoare la data scadentei obligatiilor principale care le-au generat, respectiv dreptul organelor fiscale de a stabili accesorii pentru plati cu intarziere se prescrie in termen de 5 ani, calculat potrivit O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal.

Cum in speta este vorba de obligatii fiscale aferente anului 2001, pentru care termenele de prescriptie de 5 ani erau in curs la data de 1 ianuarie 2004, sustinerea contestatoarei

privind aplicabilitatea art. 91 din O.G. nr. 92/2003, republicata, care prevede un alt mod de calcul pentru termenele de prescriptie in materie fiscala, nu are niciun temei legal si nu poate fi luata in considerare in solutionarea favorabila a cauzei.

Astfel, in cazul accizelor datorate de DG in perioada decembrie 2000 - decembrie 2001, *termenele de prescriptie incep sa curga de la data expirarii fiecarui termen de depunere a declaratiilor privind obligatiile de plata la bugetul de stat, respectiv lunar, pana la data de 25 a lunii urmatoare lunii la care se refera, asa cum stabileau Instructiunile de completare a formularului de declaratie, aprobate prin O.M.F. nr. 1.313/1999, cu modificarile si completarile ulterioare.*

Rezulta ca pentru accizele datorate pentru luna noiembrie 2001, termenul de prescriptie a inceput sa curga dupa data de 25 decembrie 2001.

Referitor la intreruperea termenului de prescriptie, petenta sustine ca declaratiile rectificative depuse in luna mai 2007 si platile aferente obligatiilor restante au fost rezultatul propriei initiative si nu ca urmare a vreunei somatii din partea Administratiei Finantelor Publice sector x.

Se retine ca, potrivit dispozitiilor art. 22 lit. c) din O.G. nr. 70/1997 coroborate cu art. 16 lit. a) din Decretul nr. 167/1958, *plata, in tot sau in parte, a unei anumite categorii de obligatii bugetare, respectiv depunerea unei declaratii rectificative anterior implinirii termenului de prescriptie, reprezinta o recunoastere voluntara a obligatiilor bugetare din partea contribuabilului si constituie cauze de intrerupere a cursului prescriptiei extinctive pentru categoria de obligatii bugetare in cauza, dupa fiecare intrerupere incepand sa curga un nou termen de prescriptie.*

*Totodata, obligatiile fiscale accesorii aferente unor debite principale nu mai pot fi stabilite dupa implinirea termenelor de prescriptie la executare pentru debitele principale, avand in vedere si prevederile art. 1 alin. (2) din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, conform carora **“odata cu stingerea dreptului la actiune privind un drept principal se stinge si dreptul la actiune privind drepturile accesorii”**.*

In acelasi sens s-a pronuntat si Directia generala juridica din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala prin adresa nr. xxx/xx.xx.2007, inregistrata sub nr. xxx/xx.xx.2007.

In cazul in speta, tocmai avand in vedere ca petenta a efectuat, din proprie initiativa, plati pariale in contul accizelor datorate, dupa expirarea termenelor legale de plata, aceasta reprezinta un act voluntar de recunoastere a accizelor datorate pe perioada cat a fost platitoare de accize, fiecare plata in parte conducand la intreruperea prescriptiei, dupa intrerupere incepand sa curga o noua prescriptie.

Prin urmare, prin plata voluntara efectuata in data de 02.07.2002 (ulterior expirarii termenului legal de plata), care a stins, *in conformitate cu ordinea de stingere a obligatiilor bugetare in vigoare la data platii*, o parte din acciza datorata aferenta lunii noiembrie 2001, termenul initial de prescriptie pentru aceasta obligatie bugetara, care a inceput sa curga la data de 25 decembrie 2001, a fost intrerupt in data de **02.07.2002**.

Incepand cu data de 02.07.2002 a inceput sa curga un al doilea termen de prescriptie de 5 ani, care se calcula in conformitate cu prevederile legislatiei in vigoare la acea data, implinindu-se in data de **02.07.2007**.

In data de **30.11.2005** DG a efectuat o noua plata voluntara in contul accizei datorate, ceea ce reprezinta o cauza de intrerupere a vechii prescriptii ce era in curs in momentul platii voluntare, dupa aceasta data urmand sa curga un nou termen de prescriptie, calculat potrivit prevederilor Codului de procedura fiscala, in vigoare la data noii prescriptii.

Mai mult, in data de **18.05.2007**, cand era in curs al treilea termen de prescriptie, DG a depus declaratia rectificativa nr. xxx/xx.xx.2007 prin care a diminuat acciza declarata initial, fapt ce reprezinta tot o recunoastere voluntara a accizei datorate si cauza de intrerupere a prescriptiei.

Din cele ce preced rezulta neindoielnic faptul ca, prin platile voluntare efectuate ulterior expirarii termenului legal de plata a accizei datorate, **contestatoarea a intrerupt cursul prescriptiei initiale, dupa fiecare intrerupere (plata) in parte incepand sa curga noi termene de prescriptie**, astfel ca invocarea exceptiei prescriptiei in motivarea contestatiei nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei.

Totodata, faptul ca organele fiscale au mentionat in decizia atacata un alt numar si data de inregistrare a declaratiei aferente lunii noiembrie 2001, care nu corespunde cu numarul si data de pe formularul aflat in posesia contribuabilei, nu constituie motiv pentru nedatorarea accesoriilor si anulabilitatea deciziei atacate, cata vreme contestatoarea era in posesia fisei de evidenta pe platitor editata la data 10.01.2007 si avea cunostinta de faptul ca acciza aferenta lunii noiembrie 2001, declarata initial in quantum de T1 lei, este inregistrata in evidentele fiscale sub nr. A06/25.12.2001, indicat si in decizia contestata.

Ca atare, se retine ca majorarile de intarziere in suma de S1 lei si penalitatile de intarziere in suma de S2 lei au fost stabilite de organele fiscale prin decizia nr. xxxx/xx.xx.2007 in cadrul termenului legal de prescriptie, contestatia petentei urmand a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 8, art. 13 si art. 13¹ din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, asa cum a fost modificata prin O.U.G. nr. 113/1999 si O.G. nr. 26/2001, art. 12, art. 13 si art. 14 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata, art. 21 si art. 22 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 1 alin. (2), art. 16 lit. a) si art. 17 alin. (2) din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, art. 92 alin. (1), art. 119 alin. (1), art. 216 alin. (1) si art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile ulterioare

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de DG impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxxx/xx.xx.2007, emisa de Administratia Finantelor Publice sector x pentru suma de S lei reprezentand majorari si penalitati de intarziere aferente obligatiilor fiscale.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.